

środa, 27.05.2020

ZADOŚĆUCZYNIENIE

„Zadośćuczynienie” polega na spłaceniu długów jakie zaciągnęliśmy przez popełnienie grzechu, wobec Pana Boga, bliźnich, siebie samego i świata w którym żyjemy – w czterech płaszczyznach grzechu.

WYPEŁNIENIE POKUTY – W praktyce zadośćuczynienie polega na wypełnieniu nadanej i przyjętej pokuty. **Pokuta musi być przyjęta a spowiednik nadając pokutę musi wiedzieć czy ta osoba jest w stanie ją wypełnić. Jeśli nie, to powinien zmienić pokutę, albo rozciągnąć czas jej wypełnienia.** Nie może odesłać kogoś od konfesjonatu z brakiem 100% pewności czy jest w stanie wypełnić nadaną pokutę. Powinna też być zachowana zasada proporcjonalności – zadana pokuta powinna być proporcjonalna w stosunku do winy, tak aby ten, który ma nałożoną pokutę ze świadomości wielkości tej pokuty sam mógł dojść do świadomości popełnionego zła. Musi być zachowany pewien element wychowawczy.

WYRÓWNANIE SZKODY – Drugi warunek zadośćuczynienia to jest wyrównanie szkody materialnej i duchowej. **Przy szkodzie materialnej jest tzw. obowiązek restytucji – oddanie rzeczy zabranej, czy zniszczonej. Restytucja opiera się na sprawiedliwości: nikt nie ma prawa do niczego co nie jest jego własnością i to zarówno w przypadku mienia prywatnego jak i społecznego. Jeśli ktoś nie jest w stanie oddać danej rzeczy, to powinien wyrównać szkodę przez ekwiwalent materialny. Przy dużej wartości materialnej ma prawo rozłożyć to na dłuższy okres czasowy. Jeżeli ktoś nie jest w stanie czegoś zwrócić (np. nie ma kontaktu z daną osobą lub nie istnieje dana instytucja), to powinien w formie restytucji przekazać jakąś część materialną na cel dobroczynny.**

Jeżeli ktoś nie wypełnił pokuty z poprzedniej spowiedzi, to musi powiedzieć dlaczego – jest różnica, pomiędzy tym, że ktoś nie wypełnił pokuty, bo nie było takiej możliwości, a tym, że nie wypełnił jej, bo zaniedbał i później stało się to niemożliwe.

Zadośćuczynienie jest dopełnieniem sakramentu i jeśli jest nie wypełnione to pozostaje ciągle otwarta kwestia tego sakramentu. Dzisiaj wypełnienie pokuty i zadośćuczynienia jest możliwe tak długo, dopóki po raz następny nie przystąpimy do sakramentu.